

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 462

гр. Плевен, 04.08.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на четвърти август през две хиляди двадесет и втора година
в следния състав:

Председател: РУМЕН П. ЛАЗАРОВ

Членове: ИВАН Н. РАДКОВСКИ
ДОРОТЕЯ С. ЦОНЕВА

като разгледа докладваното от ДОРОТЕЯ С. ЦОНЕВА Въззивно частно
наказателно дело № 20224400600574 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.354 вр. чл.341, ал.2 вр.чл.249,ал.3 от НПК.

Образувано е по частна жалба от авд.Е.Р. от АК-Б. като защитник на
А.Р. срещу определение, постановено в разпоредително заседание, проведено
на 02.06.2022г. по нохд № 77/2022г. по описа на РС-Кнежа, с което е оставено
без уважение искането на подсъдимия Р. и защитника му на основание
чл.248, ал.1, т.3 от НПК за прекратяване на съдебното производство по
делото и връщане на същото на прокурора за отстраняване на допуснати
съществени отстраними нарушения на процесуалните правила, довели до
ограничаване на процесуалните права на подсъдимия.

В жалбата се излагат доводи за неправилност на изводите на съда,
свързани с изготвения обвинителен акт и описанието на извършеното от
подсъдимия престъпление. Предлага се определението да бъде отменено и
делото да бъде върнато на прокурора за изготвяне на нов обвинителен акт.

Плевенският окръжен съд, като съобрази възраженията в жалбата,
провери изцяло обосноваността и законосъобразността на обжалваното
определение, за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбата е подадена в срок, от легитимирана страна и е процесуално
допустима.

Разгледана по същество е неоснователена.

Съдебното производство е било образувано по внесен от РП-Плевен обвинителен акт срещу А.Х. Р. за извършено престъпление по чл.129,ал.1 от НК .

В разпоредително заседание, проведено на 02.06.2022г., при решаване на въпросите по чл.248, ал.1 от НПК съдът е възприел, че на досъдебното производство не е допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.248, ал.1, т.3 от НПК ограничило процесуалните права на подсъдимия Р.. Според съда в обстоятелствената част на обвинителния акт ясно и разбираемо е описано престъплението за което обвиняемият е предаден на съд, обвинението е конкретизирано, не налице е противоречие и между обстоятелствената част и диспозитива на обвинителния акт по отношение на обвинението и не е налице неясно и неточно формулиране на обвинението.

Тези изводи на съда са правилни и се споделят от въззивната инстанция.

Предназначението на обвинителния акт е дефинирано с ТР №2 от 07.10.2002г. на ВКС по т.д.№ 2/2002г. , ОШК – да формулира така обвинението, че да определи предмета на доказване от гледна точка на извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него и по този начин да се поставят основните рамки на процеса на доказване и осъществяване на правото на защита. Изискванията към съдържанието на обвинителния акт са поставени в разпоредбата на чл.246 от НПК и в конкретния случай внесенят обвинителен акт напълно ги покрива. По смисъла на цитираното ТР на ВКС, съществени са онези процесуални нарушения, които са довели до ограничаване правото на защита на обвиняемия и неговия защитник, а съгласно разпоредбата на чл.249,ал.4,т.1 от НПК съществени и отсраними са онези процесуални нарушения, когато са нарушени правата на обвиняемия да научи за какво престъпление е привлечен в това качество, да дава или откаже да дава обяснения, да участва в производството, да има защитник. В конкретния случай такива не са допуснати.

В обстоятелствената част на обвинителния акт достатъчно ясно, конкретно и разбираемо е формулирано фактическото обвинение, а именно че на 27/28.02.2021г. обвиняемия Р. и пострадалия К. били в ресторанта на хотел „Ф.“, че обстановката била спокойно да момента в който пред ресторанта дошла полиция и персонала на ресторанта поискал всички да излязат навън,

заради въведените ограничителни мерки свързани с Ковид-19. След това в обвинителния акт хронологично са посочени действията на обвиняемия и пострадалия, нанесения удар от Р. на К., мястото на което попаднал удара и причиненото вследствие на удара увреждане, както и свидетелите на случилото се между тях. Същото е посочено и в диспозитива на обвинителния акт.

Така описаните обстоятелства от прокурора, не правят обвинението неясно или пък неразбираемо и по никакъв начин не пречат възможността на обвиняемия да узнае фактите по обвинението, свързано с причинена средна телесна повреда. Неоснователно е твърдението, че правото на защитата на подс.Р. е било нарушено, тъй като в обвинителния акт не са посочени доказателствените материали, от които се установяват посочените от прокурора обстоятелства, тъй като ноторно в правната доктрина и съдебна практика е, че обвинителният акт следва винаги да се чете във връзка със събраните по делото доказателства, и видно протокола за предявяване на разследването от 22.03.2022г. на л.152 от досъдебното производство, на обвиняемия Р. са били предявени всички събрани по делото доказателства и той се е запознал с тях. На предявяването е присъствал и защитника му адв. Х.. Относно твърдението в жалбата, че единствените доказателства, уличаващи обвиняемия са показанията на пострадалия и работодателя му, че са игнорирани напълно показанията на друг свидетел по делото, а останалите свидетели не уличават обвиняемия като извършител на престъплението, следва да се посочи, че се отнасят до конкретни доказателства и до процесуално-следствените действия по установяването им, а също така и до доказаност на обвинението, които въпроси не могат да се обсъждат в разпоредителното заседание, тъй като е налице изрична забрана в тази насока – чл.248,ал.4 от НПК, а въпросите по същество се решават на друг етап от съдебното производство. Отделно от изложеното, всички посочени като неясни факти са от категорията на тези, които могат да се установят в хода на съдебното следствие, да се оценяват от страните в хода на съдебните прения и съобразяват от съда при произнасянето.

Неоснователно е и оплакването, че правото на защита на подс. Р. е било нарушено поради недопускането на упълномощения от него защитник за участва в разпоредителното заседание, поради което и не са направени

конкретни доказателствени искания. На първо място подс.Р. е имал защитник – адв.Х. и отстраняването от съдебната зала на другия защитник на Р. е било поради неговото поведение, и на второ място няма законова пречка в хода на съдебното следствие да се правят доказателствени искания.

С оглед всичко посочено по-горе, съдът намира, че обжалваното определение е обосновано и законосъобразно и следва да бъде потвърдено, а подадената срещу него жалба оставена без уважение.

С оглед гореизложеното, Окръжният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение от 02.06.2022г.. постановено по нохд № 77/2022г. на РС-Кнежа , с което е оставено без уважение искането на подсъдимия А. Р. за прекратяване съдебното производство връщане на делото на прокурора за отстраняване на допуснати отстраними нарушения на процесуалните правила.

Връща делото на РС-Кнежа.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____